

Extinderea termenului pentru depunerea garanției financiare în procesul de racordare la rețea: binecuvântare sau o sabie cu doua tășuri?

Autoritatea Nationala de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE) a anunțat o modificare importanta privind regulile pentru conectarea noilor capacități de producere a energiei electrice la rețeaua de interes public: termenul limita pentru emiterea garanției financiare a fost extins de la 3 la 12 luni.

În prezent, dacă avizul tehnic de racordare (ATR) condiționează conectarea la rețea de efectuarea lucrărilor de întărire, investitorul trebuie să constituie o garanție financiară în termen de 3 luni de la emiterea ATR-ului. Respectarea acestui termen este extrem de importantă, în caz contrar valabilitatea ATR-ului încetează automat.

Motivul pentru care s-a impus o astfel de obligație a fost de a elimina blocarea capacității rețelei de către dezvoltatori care nu au capacitatea financiară sau intenția fermă de a construi proiectul. O astfel de soluție legislativă s-a bazat și pe experiența “primului val de regenerabile”, când, din aproape 30.000 MW de ATR-uri emise, în jur de 3.000 MW au fost efectiv construiți.

Drept urmare, măsura are un impact pozitiv asupra conectării la rețea.

Cu toate acestea, în practică, respectarea termenului de 3 luni s-a dovedit a fi o provocare chiar și pentru investitorii care au capacitatea financiară și sunt decizi să implementeze proiectele.

Astfel, textul garanției trebuie să fie agreat în prealabil atât cu banca emitentă, cât și cu operatorul de rețea, proces care poate fi îndelungat. În unele cazuri, am primit puncte de vedere diferite de la diverse departamente ale aceluiași operator, fapt ce a întârziat și mai mult procesul. De asemenea, în cazul în care garanția bancară este emisă de o bancă locală pe baza unei contragarantii emise de o bancă străină, un astfel de proces bancar intern cauzează și mai multe întârzieri.

În alte cazuri, dacă prin ATR se estimează termene îndelungate de realizare a lucrărilor de întărire (cum este tot mai des cazul în ultima perioadă), investitorii preferă să aștepte încheierea contractului de racordare până spre sfârșitul perioadei maxime permise (12 luni de la emiterea ATR-ului), pentru a avea o predictibilitate mai mare în ceea ce privește termenele de întărire a rețelei asumate de către operatori. Or termenul limita de 3 luni atrage necesitatea unui angajament financiar mult mai devreme. Acest angajament poate fi substanțial, având în vedere că valoarea garanției poate ajunge până la 20% din valoarea tarifului de racordare (procentul exact fiind decis de operator prin ATR).

În alta ordine de idei, corelarea termenului limita de emitere a garanției financiare cu cel de încheiere a contractului de racordare elimină incertitudinile existente legate de punerea în executare a garanției: poate fi garanția executată doar dacă investitorul (i) nu depune la operator cererea/documentația pentru încheierea contractului de racordare (astfel cum este precizat în regulamentul de racordare) sau și (ii) dacă, ulterior depunerii documentației complete, investitorul nu semnează efectiv contractul de racordare (care este o etapă ulterioară, având loc după ce cuprinsul contractului de racordare este agreat cu operatorul).

Din perspectiva celor de mai sus, extinderea termenului este bine-venită. Pe de altă parte, un termen așa generos poate crea presiune artificială asupra capacității rețelei din cauza proiectelor care nu vor vedea niciodată lumina zilei. Acest lucru, la rândul său, va conduce la înăsprirea condițiilor și a costurilor de întărire a rețelei în viitoarele ATR-uri. Da fapt, acest blocaj al capacității rețelei este de ceva timp una dintre principalele probleme ridicate de jucătorii din industrie.

În ceea ce privește momentul în care noile prevederi vor deveni aplicabile, ordinul ANRE va fi publicat în scurt timp în Monitorul Oficial și va intra în vigoare (cel mai probabil) de la data publicării.

De asemenea, așa cum ne-a obișnuit ANRE (spre deosebire de alte autorități cu puteri legislative), în ordin vor fi inserate prevederi specifice care reglementează impactul noilor reguli asupra cererilor de racordare în curs de soluționare. Prin urmare, extinderea de termen se va aplica nu numai cererilor de racordare care vor fi depuse după intrarea în vigoare a ordinului, ci și cererilor de racordare aflate în curs de soluționare. Astfel de prevederi tranzitorii sunt extrem de utile, eliminând orice divergențe de interpretare cu privire la sfera de aplicabilitate a noilor principii.